

Tárgy: Az ügyvédi hivatás gyakorlójával szemben támasztott az Üttv. alapelvei között szereplő elvárás, az ügyvédi tevékenység legjobb tudás szerinti, jogszabályok megtartásával való gyakorlásának kötelezettsége. Álláspontja szerint ez a kötelezettség magában foglalja azt az elvárást, hogy az ügyvéd, védőként eljárva védence érdekében tegyen meg minden olyan bizonyítási indítványt, amely esetleges büntetőjogi felelőssége szempontjából releváns tényekre vezethet (ÜESZ 2.4. pontja, Be. 42. § (4) bekezdés b) és d) pontja, Üttv. 107. § a) pontja)

**MAGYAR ÜGYVÉDI KAMARA
ORSZÁGOS FEGYELMI BIZOTTSÁG
MÁSODFOKÚ FEGYELMI TANÁCSA**

Anonim határozatszám: 5/2026.

A Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi bizottságának másodfokú fegyelmi tanácsa, (...) ügyvéd fegyelmi ügyében a (...) Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsának 2025.12.05. napján kelt (...) sz. alatt hozott határozata ellen eljárás alá vont ügyvéd részéről bejelentett fellebbezés folytán 2026.04.20. napján tartott tárgyalásán a következő

határozatot

hozta:

A Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi bizottságának másodfokú fegyelmi tanácsa a (...) Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsának 2025.12.05. napján kelt (...) sz. határozatát

helybenhagyja.

Kötelezi eljárás alá vont ügyvédet, hogy a másodfokú határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül fizessen meg az (...) Ügyvédi Kamara pénztárába 50.000.-Ft, azaz Ötvenezer forint másodfokú átalányköltséget.

A másodfokú fegyelmi eljárás átalányköltségét az (...) Ügyvédi Kamara a jogerős és végrehajtható fegyelmi határozatban a költségek megfizetésére előírt határidő leteltét követő tizenöt napon belül átutalja a Magyar Ügyvédi Kamara részére.

A határozat jogerős.

A másodfokú határozatot az eljárás alá vont ügyvéd, és az országos fegyelmi főbiztos közigazgatási perben támadhatja meg. A keresetlevelet a másodfokú határozat kézbesítéstől számított 30 napon belül a közigazgatási perekre irányadó szabályok szerint kell az **országos fegyelmi bizottság** ellen – az **elektronikus kapcsolattartás** szabályai szerint - előterjeszteni. A perre a **Fővárosi Törvényszék kizárólagosan** illetékes.

Indokolás

I. Tényállás

[1] A Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa az eljárás alá vont ügyvéd ellen folyamatban lévő, (...) számú fegyelmi eljárásban a 2025. december 5. napján megtartott nem nyilvános folytatólagos fegyelmi tárgyaláson megállapította, hogy az eljárás alá vont

ügyvéd elkövette az Ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv) 107.§. a, pontjába ütköző egy rendbeli szándékos fegyelmi vétséget, ezért vele szemben az Üttv. 108.§. a) pontja szerint írásbeli megrovás fegyelmi büntetést szabott ki, továbbá az eljárási költséget 80.000 Ft-ban állapította meg.

[2] A bejelentő az Ügyvédi Kamarához 2025. május 14. napján érkeztetett bejelentésében sérelmezte eljárás alá vont ügyvéd tevékenységét. Bejelentő kérelmére- a kijelölt ügyvéd kizárását követően- eljárás alá vont ügyvédet, mint volt rendőr alezredest rendelték ki számára, aki viszont minden kapcsolatot megtagadott, az iratokat és az idézést sem küldte meg. Erről írásos és rögzített felvétel is létezik.

[3] A Fegyelmi Tanács először 2025. szeptember 5. napján tartott tárgyalást, melyen az eljárás alá vont ügyvéd és a bejelentő is megjelent. Eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi felelősségét nem ismerte el.

Az üggyel kapcsolatban előadta, hogy a bejelentő nem ragaszkodott a gyermekei meghallgatásához. Azért nem csatolta a jegyzőkönyvet, mert nem akart védői titkot sérteni. Tisztában van a fegyelmi eljárás szabályaival. Nem terjesztett elő indítványt a bejelentő gyermekeinek a meghallgatására, de nem ellenezte. Úgy került szóba a gyermekek meghallgatása a bejelentő részéről, hogy „meg lehet hallgatni”, „pedig el tudná mondani”. De más személyek meghallgatását indítványozta.

[4] A bejelentő szerint azt, hogy szeretné a gyermekei bíróság előtt, tanúként való meghallgatását, a bírósági jegyzőkönyv is tartalmazza, de a tárgyalás előtt is jelezte az ügyvédnőnek. Az ügyvédnő nem volt hajlandó vele egyeztetni. Az ügyvédnőt megkérte, hogy a legfontosabb az ügy rövidre zárása és a gyerekek meghallgatása. E-mailben küldött neki anyagokat, arra nem reagált. Mikor találkozott vele, a vád elfogadására akarta rábeszélni. Itt a koholt vád, az eljárási hibák ténye zavarja.

[5] Eljárás alá vont ügyvéd akként nyilatkozott, hogy nem valós, amit a bejelentő mond, ugyanis nem kérte őt sosem arra, hogy jelezze az eljárásjogi szabályszegéseket.

Állította, hogy azt mondta, hogy előbb szeretné a gyerekek tanulmányi igazolását az iskolától és utána lehet őket meghallgatni tanúként, utána nem ellenzi a gyermekek meghallgatását.

Eljárás alá vont ügyvéd indítványozta az eljárást vezető bíró, az ügyész és a jegyzőkönyvvezető tanúkénti meghallgatását.

A fegyelmi biztos kérte, hogy a Fegyelmi Tanács utasítsa el az eljárás alá vont ügyvéd tanúbizonyítási indítványait, mert a kérdéses jegyzőkönyv közokirat, ami szemlélteti közhiteles módon, hogy milyen nyilatkozatok hangoztak el.

Eljárás alá vont ügyvéd indítványozta, hogy a bejelentő csatolja azokat a bizonyítékokat (e-mail, hangfelvétel), amiben a kapcsolatfelvételt megtagadta.

A Fegyelmi Tanács a fegyelmi biztos indítványának helyt adott. A Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd tanúkihallgatási indítványait, valamint iratesatolási indítványát és hangfelvétel csatolása iránti indítványát elutasította. Ugyanakkor a teljeskörű tényállás megállapítása érdekében a fegyelmi tanács kötelezte az eljárás alá vont ügyvédet, hogy 15 napon belül csatolja a 2025.01.16-i tárgyalási jegyzőkönyvet és ennek érdekében a tárgyalást elhalasztotta.

Eljárás alá vont ügyvéd 2025. szeptember 10. napján csatolta a járásbíróságon 2025. január

16-án készült előkészítő ülés jegyzőkönyvét, továbbá a bejelentőre vonatkozó elmeorvos-szakértői véleményt.

Ezt követően a fegyelmi tárgyalást megelőző napon 2005. december 4. napján csatolta a bejelentő ügyében keletkezett vádiratot és ügyészégi összefoglaló jelentést.

[6] A Fegyelmi Tanács a rendelkezésére álló okiratok és a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján az alábbi tényállást állapította meg a jogilag releváns tényekre vonatkozóan:

Eljárás alá vont ügyvéd a bejelentő kifejezett akarata ellenére és védekezésének ismeretében, illetve a saját igazoló jelentésének tartalma, továbbá a Járásbíróság előtt B.(...). szám alatt folyamatban lévő büntetőügy 2025. január 16-án tartott előkészítő ülésén készült jegyzőkönyv szövege szerint nem terjesztett elő bizonyítási indítványt bejelentő gyermekei tanúként történő megidézésére és kihallgatására.

A bejelentő a tárgyalási jegyzőkönyv tanúsága szerint egyértelműen kérte a gyermekei tanúkénti meghallgatását, az eljárás alá vont ügyvéd, mint védő pedig akként nyilatkozott, hogy „az iskolák elérhetőségét kéne tudni és beszerezni a tanulmányokra vonatkozó adatokat és akkor lehet, hogy a gyerekeket nem kell meghallgatni.”

Eljárás alá vont ügyvéd tehát nem tette meg azt az indítványt, amely a bejelentő akaratának megfelelt.

Eljárás alá vont ügyvéd hivatkozott a bejelentő elmeállapotára. A Fegyelmi Tanács azonban megállapította, hogy ez a körülmény megerősíti, hogy a védőnek - így eljárás alá vont ügyvédnek - mindent meg kell tennie annak érdekében, hogy a vádlott által kért kérésnek a védő eleget tegyen.

A gyakorlat abba az irányba mutat, hogy az előkészítő ülésen meg nem tett indítványok később elutasításra kerülnek, mert éppen az előkészítő ülés funkciója az, hogy a bizonyítási indítványok megtételre kerüljenek. Ennek a kötelezettségnek eljárás alá vont ügyvéd nem tett eleget.

A védő csak akkor nem köteles előterjeszteni a vádlott által kért bizonyítási indítványt, ha az a vádlott érdekeivel ellentétes, de jelen esetben az ügy tárgyát is tekintve a gyermekek meghallgatása a vádlott érdekeivel nem volt ellentétes.

[7] Az Üttv. 1. § (3) bekezdése akként rendelkezik, hogy az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolnia, a 6/2018. MÜK szabályzat (a továbbiakban: ÜESZ) 2.4. pontjának rendelkezése alapján pedig az ügyvédi tevékenység gyakorlója nem tanúsíthat olyan magatartást, mely ellentétes az ügyfél jogos érdekeivel.

A 2017. évi XC. törvény a büntetőeljárásról (a továbbiakban: Be.) 42. § (4) bekezdésének b) és d) pontjai értelmében a védő köteles a terhelt érdekében minden törvényes védekezési eszközt és módot kellő időben felhasználni, illetve a terheltet mentő, valamint a felelősségét enyhítő tények felderítését szorgalmazni.

[8] Eljárás alá vont ügyvéd abból fakadóan, hogy bejelentő kifejezett akarata ellenére és védekezésének ismeretében, illetve a saját igazoló jelentésének tartalma alapján a Járásbíróság előtt B. szám alatt folyamatban lévő büntetőügy előkészítő ülésén nem terjesztett elő bizonyítási indítványt bejelentő gyermekei tanúként történő megidézésére és kihallgatására,

az ÜESZ 2.4. pontját, illetve a Be. 42. § (4) bekezdésének b) és d) pontjaiban írt jogszabályi rendelkezéseket megsértve az Üttv. 107. § a) pontja szerinti egyrendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A Fegyelmi Tanács enyhítő körülményként vette figyelembe, hogy eljárás alá vont ügyvédnek fegyelmi előzménye nem volt.

A Fegyelmi Tanács súlyosbító tényezőként vette figyelembe, hogy eljárás alá vont ügyvéd a bejelentő által kért bizonyítási indítványt még eshetőlegesen sem terjesztette elő, az iskolalátogatási iratok tartalmának ismeretétől függően sem, a Járásbíróság jegyzőkönyve pedig egyértelműen alátámasztja a vádlott ezirányú akaratát.

A Fegyelmi Tanács továbbá súlyosbító körülményként értékelte, hogy olyan vádlott esetében nem terjesztett elő eljárás alá vont ügyvéd indítványt, aki az elmeállapota miatt nagyobb védelmet igényelt volna.

A Fegyelmi Tanács a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatban megállapított tényállás kereti között járhat el, így csak azt vizsgálta, hogy az eljárás alá vont ügyvéd az bírósági előkészítő ülés során, a bejelentő akaratának megfelelően előterjesztette e a szükséges bizonyítási indítványokat.

II. Fellebbezés

[9] Az elsőfokú határozat ellen az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezett, amelyben korábbi védekezését fenntartotta.

Fellebbezésében sérelmezte, hogy az elsőfokú fegyelmi tanács azért hozott elmarasztaló határozatot, mert „a bejelentő rámenős, feljelentgetős stílusa miatt nem mert (bejelentő) célkeresztjébe kerülni.”

Fontosnak tartotta volna, ha a bejelentő pszichés állapotának igenis lenne jelentősége, de ezzel nem foglalkoztak.

[10] Hivatkozott arra, hogy kimondottan az ügyfele érdekei miatt „taktikázott” az eljárás során úgy, hogy a tanúbizonyítási indítványt a vádlott kihallgatása után teszi meg, ha azt még ezután is szükségesnek tartja.

Hivatkozott arra, hogy információi szerint a bejelentő az iratokat a nyomozóhatóságtól megkapta, és feltételezte, hogy azt a bíróság is megküldte a bejelentőnek.

[11] Kérte, hogy az elsőfokú határozatban javítsák ki a laci-címét, mert a „(...) cím a megfelelő”. Részletes tájékoztatást adott a személyes körülményeiről. Ezeket azért nem adta meg korábban, mert az senki nem kérte tőle.

III.A MÜK országos fegyelmi főbiztos indítványa

[12] Összességében az elsőfokú fegyelmi tanács által megállapított tényállással, illetve az abból levont jogi következtetésekkel egyetértett. Álláspontja szerint a fegyelmi tanács a rendelkezésére álló adatokból helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az eljárás alá vont ügyvéd egy rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el azzal a magatartásával, hogy a bejelentő ellen folyt büntetőügy során tartott előkészítő ülésen a bejelentő által kért bizonyítási indítványt elmulasztotta előterjeszteni.

A fegyelmi vétség minősítése kapcsán hivatkozott a Kúria precedensképes határozatára,

amelyben egy ügyvédi kamatai fegyelmi határozat felülvizsgálata kapcsán rögzítette, hogy a vonatkozó szabályok tudatos megszegése, figyelmen kívül hagyása szándékos magatartásnak minősül. Erre figyelemmel meglátása szerint az eljárás alá vont ügyvéd terhére rótt szabályszegések kapcsán gondatlan elkövetés megállapítása nem megalapozott, a büntetőjogi analógia alkalmazhatóságának jogszabályi lehetősége nincsen. Az ügyvédi hivatás gyakorlójával szemben támasztott az Üttv. alapelvei között szereplő elvárás, az ügyvédi tevékenység legjobb tudás szerinti, jogszabályok megtartásával való gyakorlásának kötelezettsége. Álláspontja szerint ez a kötelezettség magában foglalja azt az elvárást, hogy az ügyvéd, védőként eljárva védence érdekében tegyen meg minden olyan bizonyítási indítványt, amely esetleges büntetőjogi felelőssége szempontjából releváns tényekre vezethet. Azt az eljárás alá vont ügyvéd sem vitatta, hogy a bejelentő által kért bizonyítási indítványnak a büntetőügy eldöntése szempontjából volt jelentősége.

[13] A FESZ. 27.6. pontjának f) pontja kötelezően írja elő, hogy a fegyelmi határozatnak tartalmaznia kell a bizonyítási indítvány elutasításának indokait. A fegyelmi ügy 2025. szeptember 5. napján tartott tárgyalásán az eljárás alá vont ügyvéd több bizonyítási indítványt is előterjesztett, amely kérelemnek a fegyelmi tanács nem adott helyt, azonban ennek indokát a fegyelmi határozat nem tartalmazza. Álláspontja szerint ez az eljárási szabályszegés másodfokon nem orvosolható, mert a másodfokú tanács nem tudja indokát adni annak, hogy elsőfokon miért kerültek elutasításra a bizonyítási indítványok.

Mindezekre figyelemmel indítványozza, hogy a Tisztelt Másodfokú Fegyelmi Tanács az elsőfokú fegyelmi tanács határozatát helyezze hatályon kívül és az elsőfokú fegyelmi tanácsot utasítsa új eljárásra, mivel az elsőfokú határozatot az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértés mellett hozták meg. Indítványozza továbbá a másodfokú fegyelmi eljárással felmerült költségek megállapítását.

IV.A másod fokú fegyelmi tanács döntésének indokai

[14] A másodfokú fegyelmi tanács álláspontja szerint a fegyelmi büntetés alapjául szolgáló tényállás – nevezetesen, hogy az eljárás alá vont ügyvéd előterjesztette- a bejelentő által kért bizonyítási indítványt – kellően tisztázott, ezért az elsőfokú eljárás megismétlését nem tartotta szükségesnek.

Maga az eljárás alá vont ügyvéd is nyilatkozott arról, hogy az elsőfokú eljárás során szóban indokolták neki, hogy a javasolt bizonyítási indítványait miért nem fogadták el.

Ezekkel az indokokkal akkor egyetértett, most sem kéri emiatt az eljárás megismétlését.

[15] A másodfokú fegyelmi tanács álláspontja szerint az ügyvédnek – mint a büntető eljárás önálló szereplőjének – a legjobb szakmai tudása szerint kell meghatároznia, hogy milyen módon tudja a védence számára a hatékony védelmet biztosítani.

Ugyanakkor azonban azzal is egyetértett a másodfokú fegyelmi tanács, hogy a bejelentő esetében – éppen az a megállapított képességihiányaira tekintettel - a 2017. évi XC. törvény a büntetőeljárásról (a továbbiakban: Be.) 42. § (4) bekezdésének b) és d) pontjai értelmében a védő köteles a terhelt érdekében minden törvényes védekezési eszközt és módot kellő időben felhasználni, illetve a terheltet mentő, valamint a felelősségét enyhítő tények felderítését szorgalmazni.

Az előterjeszteni megtagadott bizonyítási indítvány szoros kapcsolatban állt védence büntető ügyével, így az eljárás alá vont ügyvéd védekezését a másodfokú fegyelmi tanács nem tartotta

megalapozottnak.

[16] A másodfokú fegyelmi tanács mellőzte az eljárás során a kamara feladataival, a bejelentő indítékaival kapcsolatos előadások érdemi vizsgálatát.

[17] A másodfokú fegyelmi tanács a határozatát az Üttv. 138. § alapján hozta meg.

A másodfokú határozat ellen a közigazgatási perekre vonatkozó szabályoknak megfelelő perindítás lehetőségét az Üttv. 139. § (1) bekezdése biztosítja (...)

Budapest, 2026.04.20.

A határozat jogerős és végrehajtható

MAGYAR ÜGYVÉDI KAMARA
ORSZÁGOS FEGYELMI BIZOTTSÁG
MÁSODFOKÚ FEGYELMI TANÁCSA